

at det har udarbejdet et Lov-Udkast i den Retning som det foreliggende, saaledes skal jeg fremdeles som Medlem af dette ærede Thing ansee det for en given Ting, at der skal oprettes en særlig S. og Handelsret i Kjøbenhavn, og de af mig yttrede Betænktheder skulle da forsaavidt nærmest tjene til foreløbig at antyde de Endringsforslag, som jeg senere nærmere skal tillade mig at motivere.

Hvad nu selve Udkastet angaaer, da skal jeg først med Hensyn til det første Afsnit om S. og Handelsrettens Organisation, fremsætte som min væsentligste Indsigelse den, at det juridiske Element i Handelsretten er for svagt. Handelsretten skal efter Udkastet bestaae af en lovlærde Formand og forresten af handels- og søkynlige Medlemmer. Det er ikke bestemt i § 8, i hvilket Forhold de handels- og søkynlige Medlemmer skulle tage Deel i Sagens Paakjendelse; jeg vil forudsætte, at det er Meningen, at i Handelsretssager, der ikke tillige ere S. og Søretsager, skulle 2 handelskynlige Medlemmer foruden Formanden deeltage, men derimod i en S. og Søretsag foruden Formanden eet søkynligt og eet handelskynligt Medlem. Det hedder, at til at sætte Retten maae mindst 2 Medlemmer være tilstede; Meningen heraf er naturligvis den, at mindst 3 Medlemmer skulle tage Deel i en Sags Behandling og Paadømmelse, men jeg troer, at det paa den anden Side i Virkeligheden vil stille sig saaledes, at heller aldrig flere end disse 3 Medlemmer komme til at deeltage i Sagen. Nu er det ganske vist, at næsten alle Handelsager have foruden, om jeg saa maa sige, et egentligt Handelslement tillige et andet Element af mere juridisk Besskaffenhed, ikke blot forsaavidt der er Spørgsmaal om egentlig Lovfortolkning, men i det Hele taget med Hensyn til den rette Opfattelse af Sagens retlige Standpunkt, navnlig af de almindelige Retsbegreber, med Hensyn til Afgjørelsen af for melle Spørgsmaal, Incidentpunkter osv. — Jeg troer, at det vil vise sig, at alle Handelsager have denne dobbelte Egenkab; men desforuden er der mange Handelsager, det vil sige mange Sager, som, naar der skal opstilles et Begreb om Handels- og Søager, og efter Lovudkastets Begrebsbestemmelse ville blive be-

tragede som Handelsager, der ikke ville indholde noget Punkt, til hvis Afgjørelse en særlig Indsigt i Handelsforholdene er nødvendig, og der vil endelig blive mange Sager, der ikke engang ville gaae ind under Begrebet „Handelsager“ saaledes forstaaet. Jeg skal i denne Henseende henvise til Udkastets § 14, hvorefter alle Modforbringere skulle kunne gøres gjældende for Handelsretten, uden Hensyn til om de reise sig fra noget Handelsmellemværende. Men naar saa er, at der i alle Sager foruden Handelslementet er et juridisk Element, naar i mange Sager dette sidste er overveieende, og i nogle det alene fremtrædende, saa forekommer det mig ogsaa, at disse forskellige Elementer, det juridiske og handelskynlige, burde være noget mere ligelig repræsenterede. Det er min Overbeviisning, at i de vigtigste Sager bør man fastholde et større Antal Voterende, navnlig 5, som givende en større Garanti for et Sags rette Afgjørelse. Jeg havde nærmest tænkt, at to af disse fem skulde være lovlærde, og de tre, altsaa Pluraliteten, sø- og handelskynlige Medlemmer. Naar vi tænke os, at der, som sagt, i hver Handelsag vil være mange juridiske Spørgsmaal at afgjøre, saa vil det af To blive Tilfældet, enten ville de sø- og handelskynlige Medlemmer gøre deres nume- riske Overvægt gjældende og sætte deres Opfattelse igjennem, trods det juridisk dannede Formands afvigende Anskuelse, og det er dog ikke i sin Orden, eller ogsaa — hvad der oftest i Motiverne forudsættes som oftest at ville blive Tilfældet, vistnok ikke altid — ville de handelskynlige Medlemmer underordne sig den juridisk dannede Formands Afgjørelse af disse juridiske Spørgsmaal; men i dette Tilfælde bliver det altsaa i Virkeligheden en enkelt Mand, der kommer til at afgjøre Sagen. Jeg skal nu ikke benægte, at forsaavidt man kunde have Sikkerhed for, at denne enkelte Mand var en overmaade dygtig, klynlig og paalidelig Mand, saa kunde hans Dom give ligesaa stor Garanti for et retfærdigt Resultat som den Dom, der var Resultatet af Fleres Overveieelse, omendstjundt der dog maa være Formodning for, at hvor flere klynlige Mænd efter nøie Overveieelse blive enige, der er Dommen bedst begrundet; men Tingen er, at